

Sygn. akt IV Kz 335/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki (spr.)
Sędziowie:	SSO Andrzej Grochmal SSO Marek Poddębniak
Protokolant:	referent stażysta Angela Bobrowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Legnicy
delegowanej do Prokuratury Okręgowej - Katarzyny Małeckiej
po rozpoznaniu w sprawie **T. K.**
skazanego za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i inne
zażalenia skazanego
na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy
z dnia 23 września 2014 r.
w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego
na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Legnicy umorzył postępowanie o wydanie wobec skazanego nowego wyroku łącznego.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył skazany i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, choć z innych przyczyn niż w nim podniesione.

Sprawę niniejszą sąd pierwszej instancji rozpoznawał na rozprawie głównej i to właśnie na tym forum zapadło zaskarżone postanowienie (k- 15, 23 i 34). W takiej zaś sytuacji zastosowanie winien znaleźć art. 451 k.p.k. w zw. z art. 573 § 2 zd. drugie k.p.k. Tymczasem zawiadamiając skazanego o terminach obu rozpraw nie pouczone go o możliwości złożenia wniosku, o którym mowa w art. 451 k.p.k., a sąd procedował pod nieobecność skazanego.

Powyższe stanowiło obrazę przywołanych przepisów i w konsekwencji ograniczyło prawo skazanego do obrony, przejawiające się m.in. w uprawnieniu do wzięcia udziału w rozprawie. Owo uchybienie mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, gdyż doprowadziło do naruszenia jednej z fundamentalnych zasad procesu karnego. Nie ma przy tym znaczenia, czy skazany skorzystałby z prawa do złożenia wniosku, o którym mowa w art. 451 k.p.k. Istotą problemu jest bowiem pozbawienie go w ogóle możliwości wystąpienia z żądaniem doprowadzenia na rozprawę główną.

Faktu naruszenia art. 451 k.p.k. w zw. z art. 573 § 2 zd. drugie k.p.k. nie zmienia również to, że po przeprowadzeniu rozprawy sąd nie wydał wyroku łącznego lecz postanowienie o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. W kontekście obowiązku płynącego z art. 573 § 2 zd. drugie k.p.k. decydujące jest bowiem, czy wyznaczono rozprawę, a nie to, jaki był merytoryczny rezultat procesu.

Dodatkowo sąd odwoławczy pragnie zasygnalizować podniesioną przez skazanego w zażaleniu istotną okoliczność, a mianowicie, że swoje pismo z dnia 26 maja 2014 r. (k- 1 i 2) sporządził on i wysłał do Sądu jeszcze przed uprawomocnieniem się wyroku łącznego wydanego w sprawie o sygn. akt II K 837/13. Potwierdza to lektura akt II K 837/13. Odpis wyroku łącznego został skazanemu doręczony w dniu 19 maja 2014 r. (k- 44 akt II K 837/13). Co nadto istotne, pismo z dnia 26 maja 2014 r. skazany opatrzył sygnaturą „II K 837/13” oraz w ostatnim zdaniu zaznaczył, że wnioskuje o wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji (k- 1).

Powyższe powinno być przyczynkiem do rozważenia, czy omawiane pismo rzeczywiście stanowiło wniosek o wydanie nowego wyroku łącznego, czy też, przy uwzględnieniu treści art. 118 § 2 k.p.k., należy je raczej traktować jako apelację od wyroku łącznego z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt II K 837/13, zwłaszcza że wszystko zdaje się wskazywać, iż jedynie tą drogą skazany mógł podejmować próbę zmiany swej sytuacji prawnej.